

det helt på samme måde. I et skrift, som ikke var noget helligt skrift, og som vi udgav i september 1994, skrev vi følgende herom:

»CD er ikke bundet af en bestemt trosretning, men CD anser den særlige forbindelse mellem folkekirken og staten for værdifuld for begge parter, dels fordi kirken er bærer af værdier og traditioner, de helt afgørende forudsætninger for det menneskesyn, som vi ønsker skal præge samfundet, dels fordi forbindelsen mellem stat og kirke har en række praktiske fordele for begge parter.«

Da vi nu er inde på dette emne, skal jeg videre sige, at der skal være religionsfrihed i Danmark. Der er jo alle enige. Og der er religionsfrihed i Danmark, men der er ikke religionslighed i Danmark. CD ønsker gerne større lighed, men denne større grad af lighed ønsker vi ikke opnået ved at svække folkekirkens særlige grundlovssikrede status, men ved at give andre trossamfund ikke samme, men en lige så anerkendt status.

Det er nok en sag, der skal arbejdes med et stykke tid for at finde den rigtige form, og i mellemtiden er vi helt trygge ved, at kirkeministeren nok skal løse de praktiske problemer, der måtte dukke op.

Så skal jeg minde om grundlovens § 69, der hedder: »De fra folkekirken afvigende trossamfunds forhold ordnes nærmere ved lov.« Denne bestemmelse kan man sandelig ikke fastholde, at folkekirken har levet op til. Måske er det på tide, at vi begynder at overveje, hvilke definitioner vi vil anvende, hvilke rettigheder vi vil give, og hvilke pligter vi vil pålægge et trossamfund for at anerkende det som værende et sådant – alt naturligvis under fuld respekt for grundlovens § 67, der fastslår religionsfrihed.

Når jeg kommer ind på disse ting, er det, fordi jeg tror, jeg ikke tager fejl i, at forslagsstillerne er blevet inspireret til deres i dag debatterede forslag af den diskussion, der var for nogle måneder siden, om, hvordan børn og voksne muslimer er stillet i forbindelse med registreringen, idet de jo ikke har den anerkendelse, som ud over folkekirken 11 andre trossamfund har.

Jeg tror, det er væsentligt, at vi overvejer dette på ny, for jeg tror ikke, man kan opfordre de ca. 100.000 muslimer i Danmark til at integrere sig i samfundet, hvis vi ikke samtidig giver dem lige muligheder også på dette, skal vi sige rent praktiske punkt.

Så kan man sige: Jamen det er kun af psykologisk værdi. Javel, men psykologiske værdier

er ikke noget luftsteg – det er ikke noget abstrakt, frit svævende. I psykologiske værdier kan der ligge meget reelle oplevelser, og jeg synes, vi skylder at overveje, hvis det altså fortsat ønskes fra muslimernes side, om vi kan finde en ordning, således at de også på dette punkt kan synke ned i samfundet i den forstand, at de integrerer sig uden at assimilere sig.

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg vil gerne allerførst sige tak til Fremskridtspartiet og SF for en positiv modtagelse af Enhedslistens forslag.

Så vil jeg sige til hr. Melchior, at det er korrekt, at problemet omkring den manglende anerkendelse af muslimske trossamfund er en del af de overvejelser, der har ligget bag fremsættelsen af dette beslutningsforslag, og vi er glade for i Enhedslisten, at hr. Melchior rejser dette spørgsmål under debatten. Så må vi jo se, om man kan komme et stykke ad den vej, som hr. Melchior foreslår.

Det er i hvert fald et problem, synes jeg, at vi har et system, som man i dag kunne kalde religionsulighed her i Danmark. Religionerne er ikke ligestillede. Nogle har en såkaldt anerkendelse fra staten, og andre har det ikke.

Jeg er ikke ganske sikker på, at jeg forstod hr. Melchiors skelnen mellem religioner og religionssamfund, men jeg er i hvert fald enig med hr. Melchior i, at vi har et fundamentalt problem deri, at nogle religionssamfund føler, at de ikke har den anerkendelse fra samfundets side, som andre religionssamfund har i det her samfund.

At vi så fra Enhedslistens side ønsker en fuldstændig adskillelse af stat og religionssamfund, vil jeg ikke lægge skjul på. Men dér har hr. Brusgaard jo ret i, at dette forslag kan gennemføres som en administrativ forenkling, og jeg tror, at hr. Brusgaard også har ret i, at det er vanskeligt at se, hvor kommunale merudgifter i den anledning skulle komme fra.

Det, der sker, er alene, at vi fjerner nogle dobbeltadministrationsudgifter, som ligger i systemet i dag, så uanset hvordan man ser på det principielle spørgsmål om adskillelse af folkekirken og staten, ja, så mener jeg, at der alene af, om jeg så må sige, teknisk-administrative årsager er grund til at støtte Enhedslistens forslag. Men det er jo noget, vi kan få opklaret i udvalget, hvis der skulle være sådanne kommunale udgifter. Jeg tror, at det er rigtigt, at der ikke er sådanne ekstra udgifter.